

Nyíri Attila

Ez is én vagyok

*Sok-sok jószág áll utamon,
elkergetni ernyedő karom*

A fájdalom hangjai

*Bűneimet nem bánom meg,
legfeljebb az erényemet.
Az életem kirakat volt,
század, ez a te érdemed!*

*Ez a homályos világom
játék volt vagy előétel?
Felesleges, hogy itt voltam
vagy tucatnyi műkellékkel.*

*Téveszmékkal bíbelődtem,
sok csókot nem nekem szántak,
Jövőt néző, behunyt, szemem
boldogtalan békét láthat.*

*Nincsen bűn, csak szenvedés van
kellemetlen emberekkel.
Egy sóhajtás létem ára,
s egy lélek, mely más érdemel.*

Kispest, 2005. január 29.

„Úgy éreztem magamat, mint aki egy
mély és sötét kút kávéja fölé hajol, s
a kezében kötelet lenget vigasztalanul”

Gide András

A kút (jövőkép)

Égen innen – földön is túl,
ahol éjben egy eb tutul:
Gyalogösvény, fehér akác,
az út végén kerítést látsz.
Kettős léccű, málladozó,
mögötte egy kicsi viskó.
Üres udvar, elhagyott ház,
'melyet a szél körbepasztáz.
Vizenyős hely: náda, erek,
nem laknak itt már emberek.
Összetákolts szerszámkamra,
benne széna maradéka.
Udvarán nő a bojtorján,
s macska néz rám a lajtorján.
Tovább menve, hátul a kert,
'melyet a gaz régen felvert.
Kert elején mély, sötét kút,
mellé rakom le a batyut.
Ülve nézem: hűvös homály,
a kövekre vízpára száll.
Falát mohá lepte félig,
benne a víz úgy örvénylik,
Foszforeszkál ott, a mélyben,
van valami ott, lenn! Érzem.

Sötétlőben leszáll az est,
a kút éled, mesélni kezd.
Elmerengve sóhajt nagyot,
s csobogva szó egy dallamot.
Homályosan fényt is látok;
gomolyognak látomások.
Benne színek, árnyalatok,
nézve nézem és zsibbadok.
Elragad a nem várt élmény,
kábult leszek még a végén.
A világunk van odalenn,
de nem olyan, mint amilyen,
Benne van az összes álmom,
és tovatűnt ifjúságom.
Derűs a kép, varázslatos,
lelkem hangról hangra tapos.
Oly könnyed ez, mint egy játék;
ő a test és én az árnyék.
Talpra állva – elszédülten –
egybeolvad minden bennem.
Kavarogva oszlik a köd,
holdfény foszlány fejem fölött.
Az ösvényről visszanezék,
s búcsúznak a jövőképek.

Égeraracsa, 1997. augusztus 22.

*Az egészséges embernek sok
kívánsága van, a betegnek csak egy*

Az idő csak egyre...

Szobámban merengve

jártam csak kerengve.

Álmodva éreztem:

mindezt csak képzeltem?

Féltem, hogy elmúlik,

s az – 'mi szép – kihullik

az idő rostáján.

Mi marad? Mi vár rám?

Már látom előre:

szükség lesz erőre!

Kispest, 1995. március 21.

*„Többet hátra, mint elé,
mindennap már lefelé”
népi mondóka*

Az öregség biztos jele

*Onnan gondolom azt, hogy megöregedtem:
a létrán csak le tudok menni, fel már nem.*

Kispest, 1999. február 4.

*„Sohasem jutott eszembe, hogy az a
legboldogabb, akinek otthona van”
Horelová Eliza*

Balszerencse

*A szomorúságom magamba elrejttem,
Arcomon nevetés, bánat a szívemben.
Hogy mi a boldogság, azt sohasem tudtam;
Az, ami hiányzik? vagy talán: ami van?*

Kispest, 1999. november 19.

*„Ha nem lehet úgy, ahogy akarom,
akkor úgy akarom, ahogy lehet”
Köznapi közhely*

Bezsaptál, élet

*Nyögöm az igát,
húzó a terhet.
Nem tudom, ki az,
ki szemmel verhet.*

*Kis helyen elfér
sok-sok jó ember.
Lehet, hogy azért,
mert szólni nem mer.*

*De én kiáltok,
kiáltok bátran:
„Bezsaptál, élet,
más az, 'mit vártam!”*

Suhl, 1997. november 7.

A vágy jóval a lehetőség előtt jár

Belátás ?

Van, 'ki nagy dolgokat idővel már nem mer:

Néha még az is szép, ha öreg az ember.

Kispest, 2002. február 11.

*Amit elhallgattál, nem
kell megismételned*

Bennem maradt

*Hol maradtak csendes
birtokbeli szobák,
Hol a szélingatta
fenyők és akácfaék?*

*A zalai hátság
szelíd kis dombjai,
Ház, 'melyen megtörtek
a szél hullámai?*

*Gágogó vadludak,
könyveim a polcon,
'Melyeknek emlékét
csak magamban hordom!*

Kispest, 1996. december 23.

*„Az embert gyakran hajlamaival
ellentétes irányba ragadhatja a
saját meggyőződéseinek árja”*

Dofega-Mostowicz Tádé

Bíráló szemmel

Az életben hamar megtanultam

gondolkodni s látni önállóan.

Magam néztem a világot s hazám,

és nem a szülői ház ablakán.

Égeraracs, 2004. július 18.

*Az életem nem volt „nyugi”,
Volt benne sok „jó kis buli”*

Csibésznyelven

Csikágó -ban is laktam
az életem folyamán,
Közel volt a *Lizsé* -hez
két utcányira tanyám.

Várost jártam gyerekként,
Lidó -t láttam így – Pesten,
Tiszta volt a Duna még,
'mikor benne fürödtem.

Kamaszként udvarolni
Tripolisz -ba jártam át,
Angyalföld veszélyes volt
éjszaka – az angyalát!

Volt még *Dzsumbuj* s *Dühöngő*
e városban – hallottam,
Ezekén a részeken
soha meg sem fordultam.

Rajcsúr -nak a környékén
átúsztam Guttman-taván,
A városban farkasként
éltem, mint pesti vagány.

Kispest, 2000. december 28.

Magyarázat

<i>Csikágó</i>	—	<i>Az Aréna út (most Dózsa György út), a Damjanich utca, Bethlen Gábor utca és az István út közötti rész (VII. ker.)</i>
<i>Lizsé</i>	—	<i>Városliget (XIV. ker.)</i>
<i>Lidó</i>	—	<i>A Duna-part Turbina utca és Árpád út által határolt területe (XIII. ker.)</i>
<i>Tripolisz</i>	—	<i>A Babér utca, Váci út és Béke út között fekvő városrész (XIII. ker.)</i>
<i>Dzsumbuj</i>	—	<i>Az Illatos út, Gubacsi út és Kén utca könyéke (IX. ker.)</i>
<i>Dühöngő</i>	—	<i>A Lándzsa utcai lakótelep (XVI. ker.)</i>
<i>Rajcsúr</i>	—	<i>A Gyömrői út külső része (X. ker.)</i>
<i>nyugi</i>	—	<i>nyugalom</i>
<i>buli</i>	—	<i>közös tevékenység, rendezvény</i>
<i>vagány</i>	—	<i>karakán fickó</i>

„Van, aki a képzelőerő segítségével tud bizonyos
mértékig elrejtőzni sorsának méltatlansága elől,
a maga teremtette belső világban”

Leacock István

Egy imposztor visszaemlékezései

*A lét függönyén át jöttem én,
dühös voltam és vadóc;
Az újabb életem kezdetén
hajam helyett nőtt a kóc.*

*Választójogtalanként kezdtem,
sokszor toporzékoltam;
Mint a dudva nőttem kezdetben,
később meg a balsorsban.*

*Nevem mellé kaptam címeket,
érdemtelenül vagy sem?
Anyaszomorító a kezdet,
s léhűtőre emlékszem.*

*Ezt váltotta fel a széltoló,
majd jött a pernahajder;
A himpellér sem volt utolsó,
s egy rosszcsonot csak bajt kever.*

*Azzal sem dicsértek; gézengúz,
s lettem az ördögadta;
Úgy éreztem, mint egykoron Husz,
elítélve máglyára.*

*Ezenkívül voltam mákvirág,
s gazfickóvá is váltam;
Máig sem változott a világ,
csak nem mondják ki – bátran.*

Kispest, 2000. december 5.

„Mindnyájan így jártok,
Én vagyok példátok”
fejfa felirat

Egyedüli példány vagyok!

*Ott volt a kezdet,
amott a vég,
A kettő között
élek már rég;
Ilyen alakban
más nem élt még.*

Kispest, 2000. január 24.

„Hideg télre szép kikelet
jön majd rengeteg,
Lesz még tavasz, lesz még nyár is,
de én nem leszek”

régi bánat

Egyetlen szaváért

*Most, hogy idős lettem,
jutalma van, ára:
Újra gyermek lettem
végre valahára!*

*Sohasem szerettem
felnőtt fejjel élni:
Hazug világukat
ki az, aki érti?*

*Megőriztem végig
gyermeki hitemet:
Azzal tesznek sírba,
ha a sors eltemet.*

*Hazug szavak lettek
igazként hirdetve:
Elvétoe szól köztük
Jézusnak igéje.*

*Egyetlen szaváért
éltem az életet:
Szent volt az az ige,
maga a szeretet.*

Kispest, 2005. április 5.

*A halhatatlanság az emberi
emlékezőképesség kiterjesztése*

Együtt veletek

*Ha elmúltam, majd
elfelejtenek,
De tovább élek
együtt veletek.*

*A lét végtelen,
csak formája más,
A földi alakzat
nem végállomás.*

*Így nemcsak voltam,
de vagyok s leszek,
A versem él, 'míg
élnek emberek.*

*Emlékezzél rá
'mikor olvasod:
Talán még most is
köztetek vagyok.*

*A némaságot
így áttöröm, és
Nem jelent gátat
megsemmisülés.*

*Mert nincsen halál,
csak átváltozás,
Meggyőződésem:
hogyan folytatás!*

Égeraracs, 1996. november 14.

*„El, ha mindig csak a cél tölt,
Rövid lesz a hosszú mérföld”
régi biztatás*

Elérkeztem...

*Mindig mentem, mindig másztam,
S fennakadtam a csordákban.
Bukdácsoltam díztökökön,
Megnemértés volt örömöm.*

*Pozdorjává törtem széjjel
Repülve álmomban éjjel.
Csodáltam a szüzek testét,
S áhitattal vártam estét.*

*Teljes gőzzel is szaladtam
Nap felé az alkonyatban.
Lángot hoztam, sokan fújták,
Jobb a sötét ostobaság.*

*Beleléptem nyakig vízbe,
S testemet a sodrás vitte.
Szembeszegültem a mával,
Nem azonos ez a várttal.*

*Kísztam hegyre életemben,
Téptek, vágta; megéreztem.
Elértem a csúcsra végre,
Írás várt rám: késző → vége.*

Kispest, 2007. július 9.

*„Az eleven testben
irigység áll lesben”
népi mondóka*

Életrajz helyett

*Az életem nem lényeges,
Megteremtett az Úr engem...
Ő tudta, hogy mit is akar,
Részletezni szükségtelen.*

Égeraracs, 2002. május 21.

*Sápadtak a hétköznapok,
az ünnepen színt is kapok*

Elfakult dísz-lett

*Fáradt szürkére ébredek,
Hová lettek az ünnepek,
A díszbe öltözött napok?
Sötétben nem dalolhatok,
Adják, adják vissza nekem,
Legyen piros gyöngy lelkemen!*

Égeraracs, 2002. november 6.

*Aki boldog, az elégedett is, de aki
elégedett, nem biztos, hogy boldog*

Elfogyhatnak...

*Vivódó, vérző verseket
formált az Akarat,
Keresztül-kasul kínlódva
hagyták le ajkamat.*

*Merészet, messzire mondani:
elérni Végtelent,
Belátom bölcsen, borúsan,
lehetetlen jelent.*

*Szóljatok szépen, szelíden,
helyettem a Szavak,
Sejtelmes, silány selyemben
tétován hangzanak.*

*„Nyers nyelve nyitott nyílásán
zuhatagban jöttünk,
Névtelen, néma nuncstelen
maradt el mögöttünk.”*

*„Hirtelen hátrább hőköltünk
sötétbe kerülten,
Kőkemény, konok kapukon
elfogytunk a csendben .”*

Kispest, 1966. december 26.

*„Ha ló nincs, a
szamár is kincs”
népi mondóka*

Elgondolhatatlan ?

*A kezdet örök,
számomra kincs.
Így az lehetek,
aki már nincs.*

Kispest, 1998. december 6.

*„Minden fel- és lefelé megy, megállapodás
a lét folyamán nincs”*

Justh Zsigmond

Elillanhat

*Nem szeretem, ha szobámban
elalszik a villany,
Félek sorsom a sötétben
mellettem elillan.*

Kispest, 1996. december 15.

*Lelkém korábban ragyogott, mint porszem
táncolva a napfényes levegőben*

Eljegyestettleníthetetleneknek tartottam

*Rámterült a bánat éje,
Elkoptattam a varázst.
Bár látszatra maradt minden,
Ez számomra lett csak más.*

*Lélegzetem akadozott
Ösztönösen, mereven,
Dermesztette azt valami:
A megnevezhetetlen.*

*Különös volt, idegen lett,
Elhullattam kincsemet.
Majd végtelen űr várt, 'hol csak
Emlékezet létezett.*

*Ábrándoknak játékszerén
Futott át az életem.
S ez az élet a kegyébe
Nem fogadott sohasem.*

*Mindegy minek martaléka,
S a láng-szív vált jégheggyé.
Ez nem a szív didergése,
Hanem már a léleké.*

Égeraracs, 2005. május 3.

*„A belső összefogottságot igénylő zene
hallgatásához elég a derengő fény”
Gulyás Dénes*

Elsajátítottam valamit

*Kőből faragtak ki,
mégpedig keményből.
Napocska van bennem,
villám meg másfelől.*

*Lángolt egykor a nap,
most van lemenőben.
Villám kétes fénye
erejét vesztetten.*

*A szavaim harsányak,
szemem üli a köd.
Csak lelkem nem vénült,
sőt megerősödött.*

Máriaremete, 2009. november 28.

*„Aki 20 éves koráig nem szép,
30-ig nem erős, 40-ig nem okos,
50-ig nem gazdag, 60-ig nem szent,
az legfelsőbb már csak jó lehet”*

régi mondás

Éltem

Éltem – félttem,

de reméltem.

Véltem én és

elbeszéltem.

Kispest, 1996. március 25.

*„Ahol jól fogadtak, koma,
hamar ne jöjj vissza oda!”
megszólaló jótanács*

Epekedés ... után

*Miért keresem én is a fényt?
Csak azért, mert foton vagyok,
A mocsárból lidércfényként
kúszom fel, 'hol szellem ragyog.*

Égeraracs, 2006. május 26.

*Az ember legeslegnagyobb kincse:
saját értékének ismerete*

Erőt ad

*Nem dolgozom társadalmi megrendelésre,
mert velejárna a műveim gyengülése.
Hogyha rámnehezedne a gyámság nyomása,
úgy nem volna hely az igazság kimondására.*

Kispest, 2004. április 20.

*„Adjon Isten, minden jót,
diófából koporsót!”
népi mondóka*

Érzem...

*Ha fáradok, beteg vagyok,
érezem a tölgy üzent.
Megyek – néma tisztelettel – ,
ez a nagy fa: egy szent.*

*Érintem a tenyeremmel,
törzsnek támaszkodom.
Keringése így lesz úrrá
életen – halálon.*

Égeraracsa, 1999. július 8.

„Az őszinteség a lélek igazi arca”
Vaszary Gábor

Ez a tény

*Elárulom, hogy' hagylak itt,
kicsi feleségem;
Azt rikkantom: „szervusz, világ!” ,
s kifogysz majd belőlem.*

Kispest, 2003. december 7.

*Rövid idő leforgása alatt
keserű lett számban a jó falat*

Feldolgozásra szorul

*Azért lettem így szomorú,
mert a rossz hír oly' iszonyú.
Megemészti embert a bú,
mint bármilyen jó fát a szű.*

Égeraracs, 2004. május 21.

„A tájékozatlanság Isten áldása”

Kästner Erik

Felfoghatatlan

*Valami történt velem nem is olyan régen,
Mindazt, ami megesett, azt most elmesélem.*

*Azóta az életem más lett, megváltozott,
Megdöbbentő, ami végbement akkor és ott.*

*Minden, amit átélek, azóta csak álom,
Tehetetlen eszközként élem a világom.*

*Okatlan vágy, szenvedély, cselekedet – számtalan –
Már nem velem történik, hanem csak általam.*

Égeraracs, 2004. október 31.

„Zivataros hidegfront
nem sokat vár, ha rádront”
paraszti regula

Felhőhajtó

*Lovasom, a fergeteg,
ki tudja, hol tekereg?
Akad dolgom, rengeteg,
készítek majd terveket.
Nagy felhőket kergetek,
és csak attól rettegek:
Csődöt mond a szerkezet,
s mi lesz hogyan megreked?
Mindhiába menteget,
és hiába kertelek,
Hallgathatok eleget,
vagy tán újra kezdhetek?*

Égeraracs, 2000. augusztus 1.

„Hej, szegény világ, vetett ágy!
'ki sötétben él, fényre vágy' ”
népi mondóka

Felkerekedve...

*Elmegyek én messze, messze:
napnyugatról napkeletre.
Hozom a fényt – hulljék rátok! –,
mert sötétben fog az átok,
Napkelvétől bizonyára
megérkezem napnyugtára.*

Égeraracs, 2002. augusztus 4.

*„Itt várok s tűnődöm
Óh hazám! Jövődön”
Arany*

Gyöngébb ?

*Szeretem a hazám földjét,
mert tudom, hogy ő a gyöngébb.*

Kispest, 1996. december 31.

*Van, aki anélkül válaszol, hogy
a feltett kérdést megértené*

Há tudnám... !

Örökkön-örökké kísért a múlt;

Mit tegyek vele, ha belém szorult?

Égeraracs, 2001. október 25.

*„A túlzott büszkeség éppen akkora ostobaság,
mint a felesleges alázatosság”*

Fekete István

Hallgatók ?...

Hallgatni, szám tartani,

Így lehetek; valaki.

És ha egyszer hallgatók s

Nem nyitom már soha ki,

Akkor az nem én vagyok!

Égeraracs, 1995. október 31.

*Örömöm, fájdalomam, félelmem
mi fejezi ki méltóképpen?*

Hangulati hullámszó

*Énekem árad megkötés nélkül:
Szeretném magamat megmutatni!
Dalomat tánccal kísérem végül,
A zeném idő- , táncom térbeli.*

*Egyenlő közökben megismétlem,
Egységbe szorítom, ahogyan jön.
Ez az ismétlés: rend az időben,
Diadal ez a suhanó időn.*

Egeraracs, 2004. augusztus 25.

*„Egy ítéletvégrehajtó olyan, mint a rábízott
elítelt: igen könnyű felhúzni”*

Nagy Károly

Híába, ez már csak így van

*Magam elől sehová el nem bújhatok,
s a bennem lévő félelemhez nem kell ok,*

Kispest, 2007. május 31.

„Idő, idő, tavaszidő,
Kibe nyílik mindön mező;
A virágok illatoznak,
A madarak fára tojnak.
Mindön madárnak van párja,
Csak neköm nincs, igaz árva”
népdal

Hú, de nagy a bánatom !

*Virágot ültettem
anyám sírhalmára,
Annak a virágnak
eltörött a szára.*

*Eltörött a szára,
reményem is végleg;
Sok a búja, baja
a szegény legénynek.*

*Mert a szegény legényt
még az ág is húzza;
Babája elhagyta,
hol találjon újra?*

*Ezért a világot
nyakába is veszi,
Összekuszált lelke
búbánattal teli.*

*Így ér keservesen
az elágazásra;
Hová, merre menjen,
hisz' senkisémet várja.*

*Hadd menjek, hadd menjek
a nagyvilágba ki,
Annak, ami maradt,
háttal fordítani!*

*Lépre mentem, lépre,
hurokra kerültem;
Jaj, de keserű lett
azóta a lelkem.*

*Eltűnt már a tanyám
büszke sátorfája;
Hogyha jön a babám,
hűlt helyem találja.*

*Nem érem fel ésszel,
hogy' hagyott el engem,
Mégis azt kívánom:
áldja meg az Isten!*

Kispest, 2003. február 3.

„A ritmus csak szolgál,
Szolgálat a dolga!
Ez a versszerzés oly titka,
Melyet aki tudna, ritka”
Batsányi

Kérdés

*Lehet vers is
e költemény?
Egyáltalán
költöttem én ?*

Kispest, 1998. december 3.

*„Az egyedülvalóságnaK
hosszú az árnyéka”*

Gárdonyi

Kesergő

*Se apám, se anyám
ezen a világon,
Lógok, mint pitykegomb
hosszú cérnaszálon.*

*Annak sincs semmije,
akit majd elveszek;
Amerre a nap süt,
vele arra megyek.*

*Pántlikát is csinál
Úr a boldogságból,
Két szerető szívet
összefűz magától.*

*Kérdem a jóistent
fenn, a magas égbe',
Mondja meg, az árvát
minek hozta létre?*

Kispest, 2002. január 7.

*„...s bizonyosan gyakran keresi a szavakat,
hogy kifejezhesse gondolatait”*

R. Kipling

Kifejezéseim születése

*Koponyámból a gondolat
nem egykönnyen tör ki:
A fejemben előre kell
a számba azt húzni.*

Kispest, 2005. január 11.

*Az alkotást az vonja, húzza,
'kit nem csókolt meg a múzsa*

Költői hitvallás

*Mély alázattal magasztosul a tehetség,
A végtelen szövétneke köröttem lobog.
A Teremtő lelkéből lopom el a szikrát,
És az isteni lázban magam is alkotok.*

Égeraracs, 2003. augusztus 6.

*Őrizd a fényt nagyon,
nehogy kibobbanjon!*

Lázadóvá váltam

*Korán kelő ember elhagyja az ágyat,
csak álomszuszék az, 'ki magára várat.
Mi nekünk a hasznos?
Változhat a sajnós?
Lehet-e célunkért új nótát szerezni,
vagy jobb volna tétlen, ernyedten heverni?*

*Lehet igaz hangba belekapaszkodni,
vagy valóság helyett kék homályt hazudni?
Ki tudja, mi a jó?
Mikor és mi való?
Lehet új daloknak a kaput kitérni,
vagy bambán bámulni s álmatagon várni?*

*Lelkiismeret rág, holtta vált a szépség,
kemény az igaz út, puha gond a vétség.
Kire van szükségem?
Mihéz van hiúságem?
Szent titok teljesült: várnak még hangjegyek,
lázadóvá váltam, másképp énekelek.*

Égeraracsa, 1997. szeptember 1.

*„A kerge álmok pedig ott ólálkodnak a
házsarkokon, meglapulnak a zárt ajtók
mögött, hallgatóznak a levélnyílásnál”*

Carpelan Bodó

Lélekbéklő

*Értelmetlen csak akkor lehet az életem,
amikor valósággá válik a félelem.*

Égeraracs, 2001. augusztus 21.

*„Az igazi férfi nem azt teszi
amit szeretne, hanem amit kell”
Korudzsiev Demeter*

Leteszem

*Az életem lemezen van,
lemezen,
lemezen,
Számítógép lemezen.*

*Körülöttem szertelen van,
szertelen,
szertelen,
Minden olyan szertelen.*

*Ha szükséges, beteszem majd,
beteszem,
beteszem,
A következőt beteszem.*

*A hitemet megszerzem majd,
megszerzem,
megszerzem,
Tudom azt, hogy megszerzem.*

*A gyerekkor nem ezen van,
nem ezen,
nem ezen,
Többi alatt, nem ezen.*

*Igazságom meztelen van,
meztelen,
meztelen.
Teljességgel meztelen.*

*De felnőttként elteszem majd,
elteszem,
elteszem,
Tárolom és elteszem.*

*Tudásomat leteszem majd,
leteszem,
leteszem,
A hazámnak leteszem.*

Égeraracsa, 1997. szeptember 20.

„Eb fél, kutya fél,
míg az ipam, napam él”
népdal

Magyar vagyok

Szépapám
tatár kán,
ükapám
lengyel pán,
dédapám
horvát bán,
nagyapám
ruszin ám.

Szépanyám
katalán,
ükanyám
kun talán,
dédanyám
volt a dán,
nagyanyám
székely lány.

Ám apám
és anyám
magyarul
szólt hozzám.

Kispest, 2002. február 1.

*„Az elme és okoskodása megtévedhet,
de az érzés sohase”*

Bessenyei

Másképp érez

*Mindenki lát mindent, ha él,
nem különbül a költőnél;
Elmondani mégsem képes,
mert a költő másképp érez.*

Égeraracs, 2000. augusztus 17.

*„Aki az igazság szerint cselekszik,
a világosság felé tart”*

Tolsztoj Leó

Még keresem...

*Valami elveszett
e világból – látom,
És ezt a valamit
még meg kell találnom!*

Égeraracs, 2001. október 10.

*Ezer kis szál és pár nagy fonál
köt össze ezzel a világgal*

Megtalálás

*Ott vagyok a télben,
jeges csontkezében,
kismadár szívében,
amelyet fagy szorít.*

*Ott vagyok tavaszban,
zúgó áradatban,
elfagyott szirmokban,
'melyeket por borít.*

*Ott vagyok a nyárban,
kásza villanásban,
esti harangszóban,
amely elenyészik,*

*Ott vagyok az őszben,
csendes temetőben,
hulló falevélben,
'mely rám emlékezik.*

Égeraracs, 1996. november 6.

Megtaláltam

*Hányszor láttam...?
Hányszor láttam...?
De nem vártam,
Továbbálltam.*

*Botorkáltam
A világban
Borostásan
Zsákutcában.*

*Hinni mában,
Fűben-fában,
A csodákban...
Arra vágytam!*

*'Mire vártam,
Mostanában
Megtaláltam:
Mert megálltam!*

Égeraracs, 1999. május 30.

„A bizalmatlan idegesség mindig
ostobaságot eredményez”

Magyar Tibor

Megyek az utamon

*Végetért a férfikor,
megloptak az évek.
Elmúlt a láz, dürrögés,
S kis helyen elférek.*

*„Kinek mi jó? Ki lát jövőt?
Hol és hogyan végzed?”
A szorított szűk marokból
Porszem hull: a végzet.*

*De a tűz, az megmaradt,
Bár hajam fehérebb.
Több a vágy, az akarat,
Mint a tett evégett.*

*„Pihenni kell!” – int az idő,
„Ráérünk még!” – hallom.
És amíg ők vitatkoznak,
Eltelik a napom.*

*Elöttem még van virág,
Színes szirmok — szépek,
„Szeret, nem szeret. . .” – tépem,
S elmúlnak az évek.*

*„Mire volt jó? Mit végeztem?”
– vetődik fel bennem.
Eddig a volt, majd csak a lesz,
S egyedül kell mennem.*

Svábhegy, 2007. március 4.

„Aki menni akar, menjen el;
s ha el is tud menni, hagyni kell!”
Ismeretlen szerző

Menni, menni kell !

*Bokrok, erdők mélyiben
kicsiny szárnyad nem pihen.
'Hol fenn repülsz, 'hol alább:
menni – menni kell tovább!*

*A vágy olyan, mint a láz,
hajszol és nem zaboláz.
Kínzó gond ez leginkább:
menni – menni kell tovább!*

*Sziklán, halmon visz az út,
'mely a végtelenbe fut.
„Pihenhetnél legalább!” :
menni – menni kell tovább!*

*Folyton üldöz, mert nem rest,
tehetetlen így a test.
A kísértés nagy, a csáb' :
menni – menni kell tovább!*

*Éjjel-nappal visz a szárny,
így elmarad mind, ahány.
Távol van még az odább:
menni – menni kell tovább!*

*Körben forgó tengelyként
hogy találod meg a fényt?
Mert csak helyben jársz, mint báb:
menni – menni kell tovább!*

*Úzött lelkem csak bolyong
nyugtalanul, mint bolond.
Bár a láb már tétovább:
célba sem ér – megy tovább!*

Égeraracsa, 1999, augusztus 12.

*„Mikor tavasz lángolva hív,
Mikor hullám pezseg újra”
Meyer Konrád Ferdinánd*

Merengés

*Érezhetném jobban magam?
Lelkém lankád a városban,
vagy csak egyszerűen unom,
ha egy helyen kell maradnom.*

Égeraracs, 2004. június 9.

*Könnyen megjegyezhető:
minden ember esendő*

Miért csak néhányan ?

*Vevő vagyok — eladó,
hangos, s ha kell suttogó.
Címzett vagyok — feladó,
ha bennünk nem fér a szó.*

*Gyalogos és vezető,
a világra meredő.
Előd — utód, s fizető,
az életben résztvevő.*

*Károsult és jogalany,
'ki éldegél boldogan.
Állampolgár — hontalan,
mind én vagyok → jómagam.*

*Címek, rangok és szavak
csak éltünkben fontosak.
Néhányan – ám akadnak –
embernek is tartanak.*

Kispest, 2007. január 7.

„Vajon mennyi idősek lennénk, ha nem
tudnánk, hogy hány évesek vagyunk?”

S. Paige

Mikor voltam

Most vagyok közel hatvan.

'Mikor voltam fiatal,

– sok-sok évvel ezelőtt –

enyém volt a diadal.

Kispest, 1996. december 13.

„Ha minden ösvény tövises, mit
számít melyiken indulunk el”
H. R. Haggard

Minden — mindig

A lelke, mint fáklya fénye,
'Melyről lehullt már a fátyol,
Mint gubóból kibújt lepke:
Tündökölve egyre lángol.

A perc lehet csak az enyém,
Iszom a bort, török serleg,
Áldás, átok, tudás, remény,
Vigasztalnak, szemmel vernek.

Érzem tavasz sarjadását,
Izzik a nyár ereimben,
Termékeny ősz, haragos tél,
Minden – mindig megvan bennem.

*

Kóstoltam az élet tüzét,
Éreztem a halál szagát,
Láttam égi szépség dühét,
Hallgattam a lélek szavát.

Mennydörgésem suttogássá,
A suttogás csenddé tompult,
És a csendben lelke várt rá,
Megittasult, belebódult.

Álltam közel az örömhöz,
Majd bánatba elsüllyedtem,
De végül is az igazság
Minden, mindig megvolt bennem.

Égeraracs, 1996. november 29.

„Mit ér az a tudás, amit nem hozunk
tüstént magunkkal a bölcsőbe?”

Szobotka Tibor

Minden álom forrása

*Nem akarok felnőtt lenni,
hadd maradjak lázadó!
Nem keresem az értelmet,
rend, igazság mire jó?*

*Semmi közöm sincs hozzájuk,
az életem hangulat;
Bizonytalanság a részem,
s nem keresem az utat.*

*Méltánytalan így a létem,
számonkérni nincs jogom;
Úgy szeretnék butább lenni,
nem tűnődni dolgokon.*

*Az út mindig hazavezet,
követni nem céltalan;
Az alázat és győzelem
elkísér majd boldogan.*

Kispest, 2004. december 20.

*A csigaházak nem változtatnak
a beléjük költözött rákon*

Mondom a magamét

*Ahogy levágom
ágait a loncnak,
úgy állom útját
terjedő loboncnak,*

*Nem hódolok be
mindenféle boncnak,
és ne nézzenek
engemet tanoncnak!*

*Lehet, egyszer majd,
odavetnek koncnak,
mert nem leszek jó
különként koloncnak,*

Égeraracs, 1996. november 9.

Múltamban a jövőm

Dundi, kis felhőkön ringattam magam,
Lélekként néztem szüleimet alant.
Lejöttem hozzájuk, a fiuk lettem,
Ezzel kezdődött a földi életem.
Óbégatással telt meg a határ:
Aszfaltbetyár született, aszfaltbetyár.

Sokfelé laktam Budán is meg Pesten,
Ifjú suhánként lassan cseperedtem.
Felszedtem magamra jót és a rosszat:
Válogatás nélkül tudnivalókat.
Ebben a korban még rövidnadrág jár,
Aszfaltbetyár, ám csúlis aszfaltbetyár.

Magamban jártam budai hegyeket,
Ott kerestem Istent, ahol lehetett.
Kergettem a labdát sűrűn és sokat,
Néztem söröslovat és a lányokat.
Akkor még nem tudtam – felnőve – mi vár,
Aszfaltbetyár, már serdült aszfaltbetyár.

Tudományokkal, mint a libát, tömtek,
Ám bennem maradt a gyermeki lélek.
Csodálkozva nézek most is a világra,
Megőrzöm a lángot, s remélem: hátha...!
A lelkem örök, időbe a test zár,
Aszfaltbetyár, de felnőtt aszfaltbetyár.

Az úton végig elkísér egy angyal:
Buzdít és korhol tettetett haraggal.
Van még tennivaló számomra – tudom,
Nagy ez a kert nekem, sok benne a gyom.
Kilépve onnan vezet egy fénysugár:
– Aszfaltbetyár, jöjj, pesti aszfaltbetyár!

Égeraracs, 2004. július 29.

„Csak a cigány hegedül,
ha mulatok egyedül”
népi mondóka

Nótaszóval

*Ihaj, csuhaj! maláta,
nem káposzta, saláta.
X-lábú az asztalom,
amelyen a bort iszom.*

*Bort ide, bort, de gyorsan!
hogy a szomjam eloltsam.
Addig iszom hitelbe,
'míg nem nézek keresztbe.*

*Nem törődöm semmivel!
'míg a borom nem fogy el.
Magamat kimulatom,
ez a nap: az én napom!*

Kispest, 1999. november 12.

„Minden ember szereti az igazságot”
Széchenyi

Odaát van

*A palánkon át azért másztam,
mert az igazság odaát van.*

Kispest, 1997. március 26.

*„Nagy dolgokban elég az akarat”
Propertius*

Óhaj

*Következő három legyen az orvosom:
vidámság, mérsékelt élet és nyugalom!*

Kispest, 2001. december 19.

*Az az igazi művész, aki
a lakásból otthont teremt*

Otthonom

*Mit is jelent az otthon nekem?
Ha nem tévedek el a sötétben,
ahol magamat jól érzem én,
s minden ott van a maga helyén.*

Égeraracs, 2000. május 10.

Önarckép

*A tevékenység nekem öröm,
'míg tétlenség a börtönöm.
Az alkotással együtt élek
átadva az örökséget.*

Égeraracs, 1996. november 2.

„Ez a vallomás nem könnyített ugyan létemen,
de talán megmagyarázza kedélyem változásait”
Brontë Emilia

Öntörvényes hangvétel

*Szúrós lesz ez is – azt remélem – ,
Nem frakkba öltöztetett próza;
Nem feszít vendégként estélyen,
Mivel útszéli tüskés vadrózsa.*

*Nem azt tanultam és nem annyira,
Amire és amennyire vágytam;
Pattogtam is, mint a kukorica,
S nem ragadtam sohasem a sárban.*

*Kössem az orrukra, vagy vessem el:
Léptékem volt és lesz a szeretet;
Vágom a rendet jogos igénnyel,
S utálok mindent, ami tettetett.*

*Visszhang legyek csak varázsigékké?
Érzem, fogják tollamat a nagyok;
Szekeremhez szénaitlat ér fel,
S önfeledten szikrázó csillagok.*

Kispest, 2004. január 29.

*Beleöszült hajamszála
az életbe egymagába*

Próba → szerencse

*Életem múlik, de van még hátra
újat próbálni s remélem, hátha.*

Égeraracs, 2001. november 17.

*Ha másokat szeretsz,
megférsz önmagaddal is*

Rab lettem

Fogoly vagyok, fogoly.

Akkor voltam bamba,

'mikor bezárattam

magam önmagamba.

Égeraracs, 1999. augusztus 8.

*„A tudás nem vált hasznára
a köznépnek”*

Mark Twain

Ragacsosan

*Körülöttem döngve szállnak gondolatok,
Azért ragadnak rám, mert légyapapír vagyok.*

Égeraracs, 2002. május 25.

„A teknősbéka hetekig, a lírai
költő ellenben egy egész életen
át él el agyvelő nélkül”

Nagy Lajos

Révedezés

*Hová lettek, hová tűntek el
a halálba hervadt harmatok?
Nem hiszem, hogy meghalt a sóhaj,
sorsot cserélve sem hallgatok.*

*A tehetetlenség árnyéka
betakar borongó bánattal,
Hanyatlás zokog a lelkemben,
és szikkadt avarként áll a dal.*

*Leláncolva ülnek az álmok,
titeket temetlek, tévtanok,
Könnyes, szomorú nevetéssel
írom az égre: ilyen vagyok.*

Égeraracs, 2003. július 29.

„...S csak, aki nem hevert:
Várhat áldást és sikert”
Ismeretlen szerző

Sárból vagyok

Nem heverek, útrakelek;
jó az nekem.
Van, 'hol várnak; kósza vágyak
élnek bennem.

Semmi kétség, vonz a szépség;
látnom kell hát!
Kények, kedvek elsepertek
tilalomfát.

Mi vagyok én e föld tekén,
ki tudja azt?
Kiderül majd: mi az 'mi hajt,
így nem aggaszt.

Sárból vagyok, ez a fő ok,
amely maraszt.
Lelkém érzi: várja égi,
csodás malaszt.

Égeraracs, 2001. június 15.

*„Voltam, ami vagy,
leszsz, ami vagyok”
utolsó üzenet*

Sírfeliratom

(visszatérve az Egy-hez)

Elhunytam – tény,

lelkem lett fény.

A test vár lent,

a szellem már fent.

Égeraracs, 2002. november 10.

*Minden úgy jó, ahogy van,
csak hogy szépen, sorjában*

Sorssal vagy sorstalanul ?

*Év volt tavaly is,
Idén is az lesz.
Sohasem értem,
Hogyan is van ez.*

*Van benne jó is,
Akad benne rossz.
Elvértve feslett,
Máskor takaros.*

*Lehet-e tudni
Bármit előre?
Talán, ha tudnám,
Borsóznám tőle.*

*Így jó, ahogy van,
El kell fogadnom!
Bárki bármivel
Válthat sorsomon?*

Égeraracs, 2005. június 4.

„Hogyha virág volnék,
néked illatoznék,
Ha napsugár volnék,
csak néked ragyognék,
Hogyha csermely volnék,
néked csörgedeznék,
Ha kismadár volnék,
csak néked dalolnék,
Ha méhecske volnék,
mézet hoznék eleségül,
És ha bolond volnék,
elvennélek feleségül”
huncut széptevés

Sóvárgás

*Tohonya szívemben
meglódult a vér,
Kavargó érzést kelt
bennem a ledér.*

*Álombeli érzés
sóvárgó lázzal,
Vágy szó benne reményt,
amellyel házal.*

*Kegyetlenül gyötör,
nem fakul soha,
Ez a cudar élet
szép, de mostoha.*

*Lelkemnek óhaja
valóban ennyi:
Szeretnék, ha lehet,
boldognak lenni!*

Égeraracs, 2003. augusztus 22.

*„Nem mindenki muzsikás,
akinek hangszere van”
Terentius Varro*

Szebben szól...

*Amit írok, költök,
más szájába adom;
mert másképpen mondja:
szebben szól a dalom.*

Kispest, 2000. november 30.

*Női arcon lehet-e szebb
szemrevaló, mint egy könnycsepp?*

Szemmel verten

*Egy könnycsepp szemedben: könnyörület,
kijolt az szenvedélyt, égő tüzet;
Mint a kis harmatcsepp táplál és él,
többet ér nekem egy tenger-szemnél.*

Kispest, 2001. március 9.

„Egyetlen öröm van a betegségben;
az, hogy beszélni lehet róla”

Kusche Lotár

Szenvedek

Emelkedik vérnyomásom:
bár nem várom,
Szaporább az érverésem:
ezt is érzem.
Jól kitégult a pupillám:
kezdődik ám,
Szám kiszárad, sápadt leszek:
mit tehetek?
Ökölbesorul a kezem:
mi lesz velem?
A hasizmom megfeszül:
nem egyedül.
Izgek-mozgok nyugtalanul:
valami dúl,
Eltorzul az arcom egyre:
szed ízekre.
A párnába harapdállok:
van reá ok,
Megszokni ezt sosem lehet:
jaj! — szenvedek,
Fellép közben a rettegés:
nem is kevés,
Lélegzetem el-elakad:
van, ami hat?

Könny patakzik, kisugárzik:
fejtől-lábig,
Nyögdecselek, szitkozódok:
bármilyen módon.
Nyilall, sajog, lüktet és nyom:
másra vágyom,
Fokozódik – fokozódik! :
vajon meddig?
Verejték is van – jelentős:
nem vagyok hős!
Hevesen ég, éles görcsök:
rúgok, pörgök,
Éles kések – mélyen – itt benn:
szúr már minden,
Van valami, ami zavar:
a zűrzavar.
Hangoskodás csak ingerel:
ki visel el?
Mást is érint, nemcsak engem:
mi van bennem?
A thalamusz birodalma:
van hatalma,
Végül 'mi bánt közreadom:
A fájdalom.

Egeraracs, 2000. május 5.

*A divatos alkotások messziről jobban mutatnak,
Ha elég messze mentünk azoktól, rájövünk arra,
hogy nem érdemes visszamenni hozzájuk*

Szomjazom

*Újra meg újra szomjazom,
kínálnak is nyakra-főre.
Ha ez az új? Ez a bajom,
akkor nem kérek belőle!*

Kispest, 1997. július 23.

*„A legtöbb ember csak azért panaszkodik,
hogy elleplezze, milyen jó dolga van”
Sipulusz*

Szomorúságom oka

*Habár könnyen és gyakran jön mosoly az ajkamra,
Hangulatom inkább hajlik a szomorúságra.
Szemem néha rejtelmesen ránéz valamire,
'Mit pontosan nem láthat az ember tekintete.
Az elmerült révedezéseket nagy boldogan
A múzsák befolyásának tulajdonítottam.
Kérdéseimmel duzzogva faggattam a sorsot,
Ám válasz nélkül maradtam, s ez elszomorított.*

Filatorigát, 2013. március 12.

Szöveget ütött a fejembe

*Minek váljak még felnőtté,
megmaradok gyermekfokon;
Mert így bármit kigondolok;
egyenesen megmondhatom.*

*Megrekedt a fejlődésem,
ezért vagyok neveletlen;
Ennélfogva, amit mondok;
őszinte és keresetlen.*

*Kötelezőt, ha lehetett,
soha kézbe nem is vettem;
Nem szerettem „előírtat”
az eddigi életemben.*

*Szép a mese, de csak akkor,
ha résztveszek benne mindig;
Most csalás megy tudatosan,
s a nevelés félresiklik.*

*Ez sem, az sem „nekem való” ,
pedig tudom, mi az érték;
Egyszerűség, világosság,
ahogyan azt sokan kérték.*

*Adathalmaz helyett élet,
'mi tartalmas, az könnyű lesz;
Felfogható minden, hogyha
nem öncélú s léhán üres.*

*Ösztönösen ellenzem azt,
hogy a tetszés kötelező;
Elsorvasztja bennem a részt,
'mit úgy hívnak: agyvelő.*

*Szajkó módra nem tanulok,
s nem jegyzek meg adatokat;
Nem sokat, de jót olvasni!
úgy szárnyalhat a gondolat.*

Égeraracs, 2002. október 13.

*Életünknek nagyobb része
emlékből van felépítve*

Tavaszi sóhaj

*Tavasszal hírt várok,
Tavasszal remélek,
Kigyúlnak szememben
Az idegen fények.*

*Öregedő legény,
Ó, bennem a vándor.
Szárnyaszegett kisé,
Elmúlt már a mámor.*

*Rég letűnt időknek
Egyhangú danája,
Kitágult messzeség
Hív most a határba.*

*Köddé vált tavaszok
Új édestestvére
Üzenetet rakott
Lelkem küszöbére.*

*Bíbelődöm kisé,
Az'tán nekivágok,
Remélem, nyílnak még
Számomra virágok!*

Kispest, 2004. március 2.

„Csillag esik, föld reng, jött éve csudáknak!
Ihol én, ihol én pörölyje világnak!”

Arany

Tétován topogva

*Mivel mérjek, mivel mérjek,
hol a mérce, 'mely kéznél van?
Hát magamhoz, az ám, tényleg,
itt vagyok la, csakugyan!*

Égeraracs, 2003. október 12.

Tűnődés

(velőské)

Már régóta nem haladok,

Úgy érzem, hogy a fejemben

zsonganak a gondolatok,

Miért vagyok oly tétova?

Mert valamit el kell vetnem,

de nincs kinek és nincs hova.

Égeraracs, 1996. május 22.

*„Mily könnyed biztonsággal tart a kezében
a világok végtelen sokaságának Alkotója”*

J. Slocum

Úgy szeretnék!

*Tudom azt, hogy kék az ég,
s élni jó: az élet szép.
Hogy a láng, 'mely bennem ég,
kifunyt volna réges-rég,
Ha testemben, 'mely derék,
nem volna benn egy kis fék.
Valamikor majd a vég
jön és mondja, hogy elég.
„Jaj! – kiáltom – Segítség!
úgy szeretnék élni még!”*

Suhl, 1997. október 15.

*A tavasz szabadonjáró szelei
kifújják lelkemből a keserűséget*

Utazom

*A múlt héten kedden
a tavasz járt Pesten.
Üzent nekem Zalám
széncinke kis dalán.
Nem ülök már resten
az elvadult Pesten.
Utazom Zalába,
a szűkebb hazámba.
Elhagyom, hát vesszen
a gond, a bú Pesten.
Szeretem Zalámat
s benne a tanyámat.*

Kispest, 1997. február 12.

*Aki nem szívesen ír, még
tudhatja jól a nyelvtant*

Üzenem

*Azt üzenem mindenkinek, aki csak féltett:
hiába volt minden, mert utólért az élet.*

Égeraracs, 2001. június 19.

*„A született tulajdonságokat művelni
igen, de megváltoztatni nem lehet”*

Radics Géza

Valami célja csak van

Nem kérdeztek a kezdetén,

életre ítélték,

Egyik napból a másikba

átraktak ítészek,

Az egésznek vége szakad,

hogyha visszatérek,

Lesz, ahogy' lesz, majd meglátom

célját az egésznek,

Égeraracs, 2005. április 23.

Magyarázat

ítész – ítélethozó, bíró

*A művész úgy lát, mint akárki más;
csak kifejezni magát: hivatás*

Valamikor majd megértik

*Költ a költő,
fest a festő,
van, 'ki zenét szerez;
Van, aki lát
jövőt és mát,
s a szava fegyver lesz.*

*Értik, vagy sem,
lényegtelen,
eljön a holnapom;
Ezért is jó
őszinte szó:
közölni most tudom.*

Égeraracs, 2003. november 3.

„Mindenkinek ki kell venni részét a szenvedésből, hogy megkaphassa részét az örömből”

Brunella Gasperini

Valamit megértettem

*Bármilyen az élet, örül, aki kapja;
Nekem is jutott egy pinduri darabja.*

Égeraracs, 2002. október 9.

*Nemcsak a vén van bőven
mindenkor az időben*

Van még időm

*Van még erőm,
lesz még időm
menni, látni, utazni.*

*Friss a lélek,
és nem félek
régit dolgot elhagyni.*

*„Hatvan felé
hazafelé”
– mondják nekem a vének.*

*Ily' tanácsra
ki hallgat ma?
Sok minden vár, remélek!*

Kispest, 2005. február 10.

„Száz szónak is egy a vége:
Rest szolgának bot a bére”
népi mondóka

Végleges elhatározás

*A munka nemesít, a munka ékszer,
Jó munkás egyszer lesz, sohasem kétszer.
A munka, úgy érzem, hogy nekem való,
Munkás leszek tüstént, s egyben sztrájkoló.*

Budakeszi-Erdőgazdaság, 2002. február 27.

*'Ki jövővel nem gondol,
az mindent eltékozol*

Vigyázzak?!

*Legyek én a küszöb óre:
hadd vigyázzak a jövőre!*

Suhl, 1997. december 15 .

*„A sóvár vágy lángolt fel ellenálhatatlanul
lelkemben: a szív győzött az ész felett”
Schubin Ossija*

Visszapillantva

*Elszálltak az évek,
síri csend honol a szívemben, lelkemben.
A tavasz nem ébreszt
többé vágyakat és reményeket bennem.*

*Lázás félelem és
örjögő vágy fogja türelmetlen testem.
A tavasz tündére
mély gyászba borultán sejlík fel előttem.*

*Nem markoltam ifjan
a fénylő boldogság aranyló csodáját.
A kapu bezárult,
így nem hatol egy fénysugár sem rajta át.*

*Fiatal a mában,
ragadd meg azonnal, ha elébed lépdél!
Gondold el azt, hogy nincs
nappal árnyék nélkül, de van sötét éjjel.*

Kispest, 2013. január 1.

*„Nem a föld, nem a folyók tartják
össze a nemzetet, hanem a nyelv”
Kisfaludy Sándor*

Visszavárna

*Nézem a földeket,
hol egykor Goethe élt;
Érzem e föld szeret,
s látom az erdőszélt.*

*Zúgó, sötét erdők,
bársonyos hegyhátak;
„Aki még nem felnőtt”,
varázslatot láthat.*

*Tudom, hogy nehezebb
most a helyzet otthon,
Ami fáj – legfeljebb –
csak magamban hordom.*

*Bármily jó a dolgom,
és szépek a tájak;
Ott vagyok én otthon,
hová visszavárna.*

Sufi, 1997. december 11.

*„Ha nincsen esze,
legyen notesze!”
népi bölcsesség*

Vivódás

*Hogy' tehetett olyat, hogy rútot becsapott,
mint friss szél a nyitvafelejtett ablakot?*

Égeraracsa, 2003. szeptember 22.

*„A pallérozott elme számára a halál nem
más, mint egy új kaland kezdete”*

Rowling Johanna Katalin

Zsémbeledés

Szerintem az öregedés

egyáltalán nem létezik,

Az embernél – felnőtt korra –

csak túl sok az emlékezet.

Égeraracs, 2001. május 22.

Tartalomjegyzék

1995	2000	2004
<i>Az idő csak egyre... Hallgatók?...</i>	<i>Egyedüli példány vagyok! Szenvedek Otthonom Felhőhajtó Másképp érez Szebben szól... Egy improvizátor visszaeml... Csibésznyelven</i>	<i>Öntörvényes hangvétel Tavaszi sóhaj Erőt ad Feldolgozásra szorul Merengés Bíráló szemmel Múltamban a jövőm Hangulati hullámmásom Felfoghatatlan Minden álmom forrása</i>
1996	2001	2005
<i>Éltem Tűnődés Önarckép Megtalálász Mondom a magamét Együtt veletek Minden – mindig Mikor voltam Elillanhat Bennem maradt Elfogyhatnak... Gyöngébb?</i>	<i>Szemmel verten Zsémbeledés Sárból vagyok Üzenem Lélekbéklyó Még keresem... Ha tudnám...! Próba → szerencse Óhaj</i>	<i>Kifejezéseim születése A fájdalom hangjai Van még időm Egyetlen szaváért Valami célja csak van Eljegesítettleníthetetlen... Sorssal vagy sorstalanul?</i>
1997	2002	2006
<i>Utazom Odaát van Szomjazom A kút Lázadóvá váltam Leteszem Úgy szeretnék! Becsaptál, élet Visszavárnak Vigyázzak?!</i>	<i>Kesergő Magyar vagyok Belátás? Végleges elhatározás Életrajz helyett Ragacsosan Felkerekedve... Valamit megértettem Szöveget ütött a fejembe Elfakult dísz-lelt Sírfeliratom</i>	<i>Epekedés ... után</i>
1998	2003	2007
<i>Kérdés Elgondolhatatlan?</i>	2009	<i>Miért csak néhányan? Megyek az utamon Hiába, ez már csak így... Elérkeztem...</i>
1999	2013	2009
<i>Az öregség biztos jele Megtaláltam Érzem... Rab lettem Menni, menni kell! Nótaszóval Balszerencse</i>	<i>Hú, de nagy a bánatom! Révedezés Költői hitvallás Sóvárgás Vívódás Tétován topogva Valamikor majd megértik Ez a tény</i>	<i>A jövevény lény Elsajátítottam valamit</i>
		2013
		<i>Visszapillantva Szomorúságom oka</i>